

[Mølgaard]

for vane at snakke om den slags med sine embedsmænd. Men uanset det har der jo været kommunikeret ønsker om en sådan fleksibilitet igennem pressen, og jeg havde egentlig troet, at det ikke kun drejede sig om at forstå fuglenes sprog, men også følge med i pressen for en minister.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til udvalget om offentlige arbejder. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om oprettelse af et EDB-vurderingsråd.

[Af Lis Starcke (DR) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 153. Fremsat 28/2 80).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Dette lovforslag, som retsforbundet har fremsat, er, som det også fremgår af den skriftlige fremsættelse, stort set identisk med det lovforslag, retsforbundet fremsatte i februar 1979. Der er dog foretaget én væsentlig ændring i forslaget, nemlig den, at EDB-vurderingsrådet nu foreslås nedsat af finansministeren i stedet for af folkettingen. Jeg tror, det er principielt rigtigt, at man, hvis man beslutter at oprette et særligt EDB-vurderingsråd med en rådgivende funktion, placerer rådet under den myndighed i forvaltningen, som i forvejen er ressortmyndighed for området.

Det tidligere forslag fik en positiv modtagelse ved førstebehandlingen, hvor der blev udtrykt sympati for intentionerne bag forsla-

get. Efter udvalgsbehandlingen erklærede retsforbundet sig indforstået med, at det ikke kom til anden behandling. Baggrunden var, så vidt jeg har forstået det, den, at retsforbundet var enig i, at tiden endnu ikke var inde til at tage endelig stilling til spørgsmålet om oprettelse af et særligt EDB-vurderingsråd.

Som begrundelse for genfremsættelse af forslaget har retsforbundet henvist til, at der i det forløbne år er sket noget i nordisk regie på det EDB-politiske område. Sidste år forelå der en rekommandation fra Nordisk Råd til det nordiske ministerråd om at undersøge behovet og muligheden for etablering af et nordisk samarbejde på det EDB-politiske område.

Ministerrådets svar fra december 1979 var, at et sådant nordisk samarbejde bedst og mest ressourcebesparende kan ske ved, at de nationale organer etablerer den ønskede kontakt med tilsvarende organer i andre lande, og at den videre udvikling af styrings- og kontrolmekanismer i første række bør ske på nationalt niveau.

Retsforbundet konkluderer herefter, at det nu er på høje tid at få oprettet et dansk EDB-vurderingsråd. Det forekommer mig at være en noget vidtgående konklusion. I svaret fra ministerrådet siges der jo ikke, at den videre udvikling på dette område i de enkelte nordiske lande skal finde sted ved at oprette særlige organer såsom EDB-vurderingsråd til at vurdere de samfundsmæssige konsekvenser af øgede EDB- og ETP-anvendelser.

I denne forbindelse vil jeg anholde en udtalelse i bemærkningerne til lovforslaget, en udtalelse, som også fandtes i bemærkningerne til det tidligere lovforslag. Det siges i bemærkningerne til § 1, at administrationsdepartementet, der varetager den overordnede koordinering af statens anvendelse af EDB, alene vurderer de økonomiske og teknologiske konsekvenser, medens der ingen vurdering foretages af de sociologiske, psykologiske og miljømæssige konsekvenser.

Ved førstebehandlingen af det tidligere lovforslag fremhævede den daværende finansminister, at administrationsdepartementets vurderinger rent faktisk ikke sker ud fra så snævre betragtninger som anført af retsforbundet. Det kan derfor undre lidt, at man i det nu fremsatte lovforslag genfinder den nævnte udtalelse i uændret form.